

INVALIDUSOK KERTJE

B R A S N Y Ó I S T V Á N

Az űr határán zarándok növények.
A mindenség az emlékezet kiterjedése,
Hol a létezés megy más alakban végbe
S a testek vesztén föllobban a lényeg.

A mindenség az emlékezet kiterjedése,
És fájdalommal némulnak a mélyek,
Hogy űrbeli távuk a semmibe mélyed,
Míg tartamuk eloszlik ezernyi részre.

És fájdalommal némulnak a mélyek –
Teremtés amit nem is hozhat létre,
Míg tartamuk eloszlik ezernyi részre
S a lehető csak halálára ébred.

Teremtés amit nem is hozhat létre:
A távolságnak nincsenek álmái,
Hogy láthatóan délibábban rángani
Fény vetítse, torlódó sötétek kinyíló fehéré.